Beste aanwezigen,

Mijn naam is Gea Bekkema en graag wil ik namens alle bezorgde ouders en kwetsbare kinderen die hier totaal geen stem in hebben onze ernstige zorgen uiten over de wijzigingen in het leerlingenvervoer. En met de nadruk op KWETSBARE kinderen. Kinderen met een rugzak. Kinderen die niet zomaar met leerlingenvervoer naar speciale scholen gaan. Dit treft mijn gezin en familie ook. Onze zoon Lars en tantezeggertje Chanel maken gebruik van het leerlingenvervoer zodat ze naar hun school kunnen. Lars naar de Twine in Dokkum en Chanel naar de Sjalom, na de kerstvakantie Noorderkracht in Drachten. Zowel Lars als Chanel kampen met ernstige gedragsproblematiek wat zich uit in paniek- en/of woedeaanvallen mochten zij teveel prikkels krijgen. Deze problemen hebben niet alleen Lars en Chanel, maar heel veel andere kinderen die met hun meereizen. Er zijn ook kinderen die ADD hebben, en dan helemaal in zichzelf keren. Of kinderen met autisme of leerproblemen, noem maar op. De taxibussen waarin al deze kinderen nu vervoerd worden zijn klein met max 8 kinderen zodat ze met zo weinig mogelijk prikkels op school kunnen komen. Als ik kijk naar onze zoon gaat dit relatief goed en heeft de buschauffeur Lars en de andere kinderen goed onder controle. Alhoewel er nog wel de nodige uitdagingen zijn.

In de klassen zitten maximaal 15 kinderen. Waarom in de vredesnaam word er via een pilot kinderen geselecteerd dat deze kwetsbare kinderen, eerst in tourbussen zouden gaan en wat jullie nu voor ogen hebben in midi-bussen? Bussen van ~~15~~ tot maximaal ~~40~~ 35 kinderen? Hoe dan? Hebben jullie afgelopen zondagavond Zembla niet gezien? Wat het met deze kinderen en ouders doet? Is dat geen goed voorbeeld voor jullie geweest dat het op deze manier NIET kan?

Net wat onze vorige sprekers hebben benoemd, is er een heel gemeen spelletje gespeelt en dat over de rug van onze KWETSBARE kinderen. Zij zijn geen nummertjes of pakketjes die je vervoerd. Deze kinderen zijn ons GOUD, ons waardevolste bezit! Nogmaals zij hebben geen stem, en de stemmen die jullie vanavond horen is namens al onze kinderen. Er zijn problemen, en nogmaals over de rug van deze kinderen worden beslissingen genomen waardoor hun uitdagingen waar zij elke dag al mee kampen, nu alleen maar erger worden gemaakt. Zonder dat er ooit vanuit de

gemeente of Jobinder overleg heeft plaatsgevonden met ouders hoe gezamenlijk dit probleem op te lossen.

Elke dag is het al voor de ouders een heel ritueel om elke ochtend onze kinderen hun ontbijt te geven, te wassen, tandenpoetsen, in de kleren enz. Omdat dit zeer gestructureerd moet gebeuren en in alle rust. Doordat de kinderen van huis worden gehaald door een vaste chauffeur, met vaste plaatsen in de taxibus met maximaal 8 kinderen en dezelfde kinderen geeft dit een vertrouwd gevoel. Niet alleen voor de kinderen, maar ook voor ons als ouders. Daarom zijn wij ook erg tegen de opstapplaatsen met de midibussen die jullie willen inzetten. Wij als ouders zijn ervan overtuigd dat als het doorgaat, met de opstapplaatsen en de midibussen, dit voor veel onrust gaat zorgen, met de nodige problematiek die erna gaan komen.
Problemen zoals:
- Voor kinderen die in zichzelf keren; nóg meer in zichzelf keren.
- Kinderen met woede- en of paniekaanvallen, niet te berusten zijn.
- Kinderen met leerproblemen, nog verder gaan achterlopen op school.
- Met veel onrust in hun hoofd op school of thuis komen.

Dit zijn slechts een paar voorbeelden, maar alles benoemd, heeft een weerkaatsing op hun persoonlijke ontwikkeling, laat staan op hun leerontwikkeling.

En dit is niet zo even apen en beren op de weg zien. Dit zijn onze kinderen, die wij als ouders het beste kennen en weten wat elke verandering doet met hun. Laat staan, zo'n grote verandering.

We konden een brief schrijven naar het mobiliteitsbureau van Jobinder om onze zorgen te uiten. Dit hebben wij uiteraard als ouders gedaan. Daarin hebben wij nadrukkelijk gevraagd om in gesprek te willen gaan met degene die hier verantwoordelijk voor is Dhr Maasbommel. Het enigste wat wij terug kregen "Uw bericht hebben wij ontvangen en zal meegenomen worden in de afweging". Een standaard bericht waarvan ik weet dat deze in de computers staan en met 1 druk op enter en verzonden. Onze brief is nooit gelezen. We voelen ons niet gehoord en helemaal niet begrepen. Daarbij wil ik wel jullie bedanken dat ik hier wel mocht spreken en ik hoop ontzettend namens al onze kinderen dat jullie geluisterd en daarbij mij en de andere sprekers gehoord hebben. En tot slot ons begrijpen dat dit niet door kan gaan.
Dankuwel.